

บันทึก

เรื่อง หรือปัญหาเกี่ยวกับการแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทาง (การที่องค์การโทรศัพท์จะเปิดบริการพิเศษแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทางให้แก่ผู้เช่าตามคำขอจะมีกรณีใดบ้างที่อาจจะทำให้องค์การโทรศัพท์ต้องรับผิดชอบ)

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ คค ๒.๓.๕๑/๗๐๒๕ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาการแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทางที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (องค์การโทรศัพท์) จะเปิดบริการพิเศษให้แก่ผู้เช่าตามคำขอว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) มีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย คือ กรรมการฝ่ายแรก (๔ เสียง) มีความเห็นว่า การเปิดบริการพิเศษแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทางให้แก่ผู้เช่าตามคำขอเป็นความผิดตามมาตรา ๒๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และมาตรา ๑๖๓ (๔)^๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เพราะเป็นการเอาข่าวสารโทรศัพท์ไปแพร่พรายแก่บุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะรู้และเป็นการเปิดเผยข้อความที่ส่งทางโทรศัพท์ เนื่องจากคำว่า “ข่าวซึ่งส่งถึงกัน” และคำว่า “ข้อความที่ส่งทางโทรศัพท์” มีความหมายรวมถึงตัวบุคคลผู้ใช้สื่อสาร (ผู้ส่งและผู้รับ) และสิ่งสื่อสาร (รวมทั้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทาง) ด้วยและกรรมการฝ่ายที่สอง (๓ เสียง) มีความเห็นว่า การเปิดบริการพิเศษแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ดังกล่าวไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโทรเลขโทรศัพท์ ฯ เพราะมิใช่เป็นการเอาข่าวสารโทรศัพท์ไปแพร่พรายเนื่องจากเลขหมายโทรศัพท์มิใช่ “ข่าวที่ส่งถึงกัน” ฯลฯ ตามความหมายของบทนิยามคำว่า “ข่าวสาร” ในมาตรา ๔ (๔) และไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๓ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญาแต่อย่างใดก็ดี การเปิดบริการพิเศษแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทางดังกล่าว อาจจะก่อให้เกิดความรับผิดชอบเพื่อละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจึงขอหารือเพิ่มเติมว่า จากข้อพิจารณาของกรรมการฝ่ายที่สองที่ว่า “การเปิดบริการพิเศษแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทางดังกล่าวอาจจะ

^๑มาตรา ๒๕ ผู้ใดเอาความหมายของอาณัติสัญญาณ หรือข่าวสาร โทรเลขโทรศัพท์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปแพร่พรายแก่บุคคลใด ๆ ผู้ไม่มีสิทธิจะรู้ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

^๒มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ในการไปรษณีย์โทรเลขหรือโทรศัพท์ กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๔) เปิดเผยข้อความที่ส่งทางไปรษณีย์ ทางโทรเลขหรือทางโทรศัพท์

๑.ล๑

๑.ล๑

ก่อให้เกิดความรับผิดชอบเพื่อละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้” นั้นมีกรณีใดบ้างที่อาจจะทำให้องค์การโทรศัพท์ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ซึ่งองค์กรโทรศัพท์อ้างถึงนั้น เป็นความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายที่กระทรวงคมนาคมหาหรือมาว่า การที่องค์กรโทรศัพท์จะเปิดบริการพิเศษแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทุนให้แก่ผู้เช่าตามคำขอ จะเป็นความผิดตามมาตรา ๒๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๑๖๓ (๔)^๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือบทกฎหมายอื่นใดหรือไม่ สำหรับความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายข้อนี้ แม้ว่าการกรมการจะมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่ายก็ตาม การลงมติวินิจฉัยก็ต้องเป็นไปตามความเห็นของกรมการฝ่ายข้างมาก ซึ่งเห็นว่าการแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทุนดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และมาตรา ๑๖๓ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคสาม^๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๒ อย่างไรก็ดี ในการพิจารณาตอบปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) พิจารณาเห็นว่า ควรจะบันทึกความเห็นของกรมการฝ่ายข้างน้อยที่เห็นว่า การแจ้งเลขหมายโทรศัพท์ต้นทุนให้แก่ผู้เช่าตามคำขอไม่เป็นความผิดทางอาญาตามบทกฎหมายดังกล่าว เสนอไปด้วย เนื่องจากกรมการฝ่ายข้างน้อยมีข้อสังเกตเพื่อเตือนให้องค์การโทรศัพท์ระมัดระวังว่า “การพิจารณาถึงความผิดตามที่หาหรือมานี้เป็นการพิจารณาในด้านคดีอาญาเท่านั้น มิได้รวมถึงความรับผิดชอบทางแพ่ง ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้แล้วแต่ข้อเท็จจริงแต่ละกรณี”

สำหรับข้อเท็จจริงแต่ละกรณีที่อาจจะทำให้องค์การโทรศัพท์มีความรับผิดชอบทางแพ่ง จะมีกรณีใดบ้าง ตามที่องค์กรโทรศัพท์หาหรือเพิ่มเติมมาใหม่ นั้น เป็นปัญหาข้อเท็จจริงที่ยังไม่เกิดขึ้น เนื่องจากความรับผิดชอบทางแพ่งนั้นจะต้องมีความเสียหายต่อสิทธิของเอกชนเกิดขึ้นเสียก่อน แต่ขณะนี้ยังไม่มีเสียหายเกิดขึ้น คณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เห็นว่า การให้ความเห็นในปัญหาข้อเท็จจริงในลักษณะนี้ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกา เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๗^๖

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒

^๕มาตรา ๑๕ ๑ล๑

๑ล๑

การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษา ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการร่างกฎหมายคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

^๖มาตรา ๗ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการร่างกฎหมาย

๑ล๑

๑ล๑

(ข) รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือตามคำสั่ง

(ข) บัญญัติให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย) มีอำนาจรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ฯลฯ เท่านั้น

ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) จึงไม่รับปรึกษาให้ความเห็นในปัญหาข้อเท็จจริงตามที่องค์การโทรศัพท์โทรคมนาคม ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๒๗